

Det synes vi vil være langt det mest fornuftige, og vi tror også, at det måske kan skabe lidt problemer, hvis man på den måde lader det ligge i forskellige bokse, alt efter hvad det er for nogle lister, man taler om.

Til sidst vil jeg godt komme ind på landbrugsområdet, for jeg har jo noteret mig, at Fødevareministeriet på en lang række områder er særdeles kritisk over for det her lovforslag, og det er jo i sig selv måske lidt ejendommeligt, at regeringen ikke har en fælles holdning på det her område.

Men jeg vil sige, at for Det Konservative Folkeparti er det afgørende altså, at der kommer noget parallelitet i det her. Vi taler om VVM-regler, vi taler om regler i forbindelse med vandmiljøplanen, og så har vi det her IPPC-princip, og det virker altså noget uforståeligt, hvis vi ikke, når vi taler miljøregulering, har en proportionalitet i den måde, vi varetager reglerne på. Hvis man har en regel om 250 dyreenheder, så er det den, der må gælde, og ikke 100 dyreenheder for dele af erhvervslivet.

Jeg synes, det er meget, meget vanskeligt at forholde sig til, og det bliver i hvert fald ikke nemt for borgerne at forstå, at det, der i et regelsæt er i henhold til miljøreglerne, ikke er godkendt i et andet regelsæt, der også handler om miljøforurening. Så det er en af de ting, vi gerne vil dyrke under udvalgsbehandlingen.

Men overordnet set er vi positive over for det her, men der er altså mange, mange områder, hvor vi kritisk må sige, at her bliver vi nødt til at have en yderligere forklaring fra ministeren for at have en sikkerhed for, at det ikke bliver for bureaukratisk.

Jørn Jespersen (SF):

Da mit partis ordfører, hr. Steen Gade, ikke kan være til stede i dag, skal jeg på SF's vegne komme med følgende betragtninger vedrørende det foreliggende lovforslag:

Med gennemførelsen af IPPC-direktivet sker der en markant styrkelse af miljøgodkendelserne for de særlig forurenende virksomheder i EU. Der er altså tale om meget klare forbedringer på EU-niveau. Forbedringerne i Danmark er mindre, men de er dog også til stede.

For de 2.200 IPPC-virksomheder foreslås, at forpligtelserne udvides ud over direktivteksten med shreddervirksomheder og alle landbrug med over 250 dyreenheder. De bliver altså omfattet af de nye og bedre regler. Det er vi enige

i, men vi spørger os selv, om der ikke burde være flere virksomhedstyper med.

Direktivets bestemmelse om inddragelse af offentligheden foreslås løst ved annoncering i dagspressen ved planer om udvidelser og ændringer, samt når der træffes afgørelser. Her mener vi, at der er brug for at lade os inspirere af lande, som er gået videre og påtager sig en langt mere opsøgende informationsvirksomhed.

Det er et klart fremskridt, at måleresultater skal stilles til rådighed for offentligheden. Det har vi manglet i mange år.

Det bedste ved direktivet er imidlertid, at det nu kræves, at godkendelser skal revurderes med jævne mellemrum, men her er den danske regerings opfyldelse af direktivet efter vores opfattelse for slap. Det er urimeligt fortsat at lægge op til, at langt de fleste virksomheder forsat kan bevare den 8-årige retsbeskyttelse. Det er efter vores opfattelse urimelig lang tid, og denne lovændring bør benyttes til at forkorte denne periode.

Direktivet lægger i virkeligheden op til det, og det er for ringe, at regeringens forslag på dette område kun opfylder det, man er absolut nødt til, nemlig når ny viden om risiko for de specielle risikovirksomheder, f.eks. raffinaderier, dukker op. Hele direktivets satsning på den bedst tilgængelige teknologi burde i stedet for bruges offensivt, bl.a. også for, at dette lovgivningsinstrument vil kunne bidrage til at udvikle en grøn og dynamisk erhvervspolitik, hvad vi har så stærkt brug for.

En beskyttelsesperiode for stærkt forurenende virksomheder er efter vor opfattelse ude af trit med den hurtige teknologiske udvikling, som foregår, og derfor vil vi under udvalgsarbejdet kulegrave de nye muligheder i direktivet, og vi vil foreslå ændringer, som styrker denne del og forkorter retsbeskyttelsesperioden væsentligt.

Ministeren foreslår for alle kapitel 5-virksomheder, at der indføres bestemmelser om medarbejderindflydelse, og det er et tiltrængt fremskridt, men vi bør under udvalgsarbejdet dykke nærmere ned i, hvordan det skal ske i praksis. Ministerens bemyndigelse på det her punkt vil vi godt give ham, men vi mener, at Folketinget bør angive mere detaljerede og præcise forskrifter for, hvordan inddragelsen af medarbejderne skal ske.

Så alt i alt kan man sige om lovforslaget, at det er fremskridt, der er tale om, som SF vil støtte, samtidig med at vi vil presse på for at